

ROYAUME DE BELGIQUE

Avis 37.767/4

DE LA SECTION DE LÉGISLATION DU CONSEIL D'ÉTAT

Le CONSEIL D'ÉTAT, section de législation, quatrième chambre, saisi par le Secrétaire d'État à la Simplification administrative, le 3 novembre 2004, d'une demande d'avis, dans un délai de cinq jours ouvrables, sur un avant-projet loi "relative à la Simplification administrative", a donné le 9 novembre 2004 l'avis suivant :

Suivant l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 2°, des lois coordonnées sur le Conseil d'État, inséré par la loi du 4 août 1996 et remplacé par la loi du 2 avril 2003, la demande d'avis doit spécialement indiquer les motifs qui en justifient le caractère urgent.

En l'occurrence, cette motivation, telle qu'elle figure dans la lettre de demande d'avis, est la suivante :

"Het inroepen van de hoogdringendheid wordt algemeen gemotiveerd door het feit dat de bepalingen van het voorontwerp beogen om, in een door de ministerraad van 28 oktober 2004 besliste parallelle procedure met de programmawet die de beslissingen omtrent de Begroting 2005 uitvoert (cfr. het schrijven van de Eerste Minister hieromtrent van vandaag), uitvoering te geven aan de beslissingen van het regeerakkoord inzake het verminderen van administratieve lasten en het creëren van een meer coherent en consistent geheel aan wetgeving. Het bijgevoegde wetsontwerp beoogt enerzijds om een aantal wetgevende anomalieën en storende voorbijgestreefde en in onbruik geraakte wetsbepalingen op te heffen en anderzijds voor de kwetsbare bevolkingsgroep van de blinden en slechtzienenden op korte termijn een belangrijke vereenvoudiging te realiseren zodat zij -zonder onnodige administratieve hinder- op een volwaardige manier aan het maatschappelijk leven kunnen deelnemen."

En ce qui concerne le bien fondé de la motivation de l'urgence, il est renvoyé à l'avis 37.765/4, donné le 4 novembre 2004, sur un avant-projet de loi-programme.

*

* *

Le Conseil d'État, section de législation, se limite, conformément à l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois coordonnées sur le Conseil d'État, à examiner le fondement juridique, la compétence de l'auteur de l'acte ainsi que l'accomplissement des formalités prescrites.

L'avant-projet ainsi examiné appelle l'observation ci-après.

.../...

Article 7

La section de législation se demande si ce n'est pas par erreur que la disposition en projet abroge l'article 10, alinéa 1er, de la loi du 24 juillet 1923 sur la protection des pigeons militaires et la répression de l'emploi des pigeons pour l'espionnage. En effet, cette abrogation privera les dispositions non abrogées de la loi, de sanctions pénales. La question se pose d'autant plus que l'article 4 de la loi du 24 juillet 1923 précitée qui prévoit une peine accessoire n'est pas abrogé.

La loi du 6 mars 1818 concernant les peines à infliger pour les contraventions aux mesures générales d'administration intérieure, ainsi que les peines qui pourront être statuées par les règlements des autorités provinciales ou communales, ne prévoit de sanctions pénales qu'à l'égard des infractions aux arrêtés royaux qui seraient pris en exécution de la loi du 24 juillet 1923 précitée et non à l'égard des infractions à la loi elle-même.

La chambre était composée de

Madame	M.-L. WILLOT-THOMAS,	président de chambre,
Messieurs	P. LIÉNARDY, P. VANDERNOOT,	conseillers d'État,
Madame	C. GIGOT,	greffier.

Le rapport a été présenté par M. J.-L. PAQUET, premier auditeur.

LE GREFFIER,

LE PRÉSIDENT,

C. GIGOT

M.-L. WILLOT-THOMAS

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 37.767/4

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, vierde kamer, op 3 november 2004 door de Staatssecretaris voor Administratieve Vereenvoudiging verzocht hem, binnen een termijn van vijf werkdagen, van advies te dienen over een voorontwerp van wet "houdende administratieve vereenvoudiging", heeft op 9 november 2004 het volgende advies gegeven :

Overeenkomstig artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, ingevoegd bij de wet van 4 augustus 1996 en vervangen bij de wet van 2 april 2003, moeten in de adviesaanvraag in het bijzonder de redenen worden aangegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

In het onderhavige geval luidt die motivering in de brief met de adviesaanvraag aldus :

"Het inroepen van de hoogdringendheid wordt algemeen gemotiveerd door het feit dat de bepalingen van het voorontwerp beogen om, in een door de ministerraad van 28 oktober 2004 besliste parallelle procedure met de programmawet die de beslissingen omtrent de Begroting 2005 uitvoert (cfr. het schrijven van de Eerste Minister hieromtrent van vandaag), uitvoering te geven aan de beslissingen van het regeerakkoord inzake het verminderen van administratieve lasten en het creëren van een meer coherent en consistent geheel aan wetgeving. Het bijgevoegde wetsontwerp beoogt enerzijds om een aantal wetgevende anomalieën en storende voorbijgestreefde en in onbruik geraakte wetsbepalingen op te heffen en anderzijds voor de kwetsbare bevolkingsgroep van de blinden en slechtzienden op korte termijn een belangrijke vereenvoudiging te realiseren zodat zij - zonder onnodige administratieve hinder - op een volwaardige manier aan het maatschappelijk leven kunnen deelnemen."

Wat de gegrondheid van de motivering van de spoedeisendheid betreft, wordt verwezen naar advies 37.765/4, gegeven op 4 november 2004, over een voorontwerp van programmawet.

*

* *

Overeenkomstig artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, bepaalt de Raad van State, afdeling Wetgeving, zich tot het onderzoek van de rechtsgrond, van de bevoegdheid van de steller van de handeling, alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

Het aldus onderzochte voorontwerp geeft aanleiding tot de volgende opmerking.

.../...

Artikel 7

De Raad van State vraagt zich af of artikel 10, eerste lid, van de wet van 24 juli 1923 ter bescherming van de militaire duiven en ter beteugeling van het aanwenden van duiven voor bespieding niet per vergissing bij de ontworpen bepaling wordt opgeheven. Door die opheffing zullen er immers geen strafrechtelijke sancties meer voorhanden zijn voor de niet-opgeheven bepalingen van de wet. Deze vraag klemmt des te meer daar artikel 4 van de genoemde wet van 24 juli 1923, dat in een bijkomende straf voorziet, niet wordt opgeheven.

De wet van 6 maart 1818 betreffende de straffen uit te spreken tegen de overtreders van algemene verordeningen of te stellen bij provinciale of plaatselijke reglementen, voorziet alleen in strafrechtelijke straffen voor overtredingen van de koninklijke besluiten die uitgevaardigd zijn ter uitvoering van de genoemde wet van 24 juli 1923, en niet voor overtredingen van de wet zelf.

De kamer was samengesteld uit

Mevrouw	M.-L. WILLOT-THOMAS,	kamervoorzitter,
de Heren	P. LIÉNARDY, P. VANDERNOOT,	staatsraden,
Mevrouw	C. GIGOT,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. J.-L. PAQUET, eerste auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. P. LIÉNARDY.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

C. GIGOT

M.-L. WILLOT-THOMAS